

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ур 11/2020
20.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Зоране Делибашић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., ... број .., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда Р4 у 137/20 од 16.06.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, у нејавној седници већа одржаној дана 20.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање решења Управног суда Р4 у 137/20 од 16.06.2020. године, којим је одбачен његов приговор поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-4 У 17448/17.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Према члану 17. истог закона, управни спор се покреће тужбом.

Одредбом члана 40. став 1. Закона о управним споровима прописано је да суд решава спор пресудом, а према одредбама чл. 25. до 32. истог закона, суд одлучује решењем у управном спору када се у законом предвиђеним случајевима тужба одбацује или се покренути поступак обуставља.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Према ставу 2. овог члана закона, захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у спору пуне јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а према ставу 3. захтев се може поднети

због повреде закона, другог прописа или општег акта или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решавање ствари.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање поднет против решења којим није одлучивано о предмету управног спора, већ о приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-4 У 17448/17 поднетом на основу Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" број 40/15), Врховни касациони суд налази да захтев није дозвољен у смислу члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима.

Захтев за преиспитивање судске одлуке се у поступку заштите права на суђење у разумном року не може поднети ни применом одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року. Одредбама члана 3. став 1. наведеног закона су као правна средства којима се штити право на суђење у разумном року предвиђени: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење, док је одредбом члана 21. истог закона изричито искључена жалба против решења председника непосредно вишег суда којим је одлучено о жалби. У поступку заштите права на суђење у разумном року законом није предвиђена могућност коришћења ванредних правних лекова с обзиром на природу овог поступка који треба да обезбеди делотворно убрзање суђења и његово окончање у оптималном року.

С обзиром на изложено, а на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима којим је прописано да ће Врховни касациони суд недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке одбацити решењем, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 20.07.2020. године, Ур 11/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић